

Køres der således fra hjemmet til konstant skiftende arbejdspladser og ikke til samme arbejdsplads i mere end 60 dage, er befordringen hele tiden erhvervsmæssig. De 60 dage på en arbejdsplads kan ligge i forlængelse af hinanden eller ligge spredt. Overstiger antallet af arbejdsdage på samme sted 60 dage, anses arbejdspladsen for fast og befordringen dermed for privat.

60-dages perioden afbrydes for det enkelte arbejdssted, og der begynder en ny 60-dages periode, hvis der er forløbet 60 på hinanden følgende arbejdsdage, siden den pågældende sidst har været på arbejdspladsen. Det er kun den direkte kørsel mellem sædvanlig bopæl og den enkelte arbejdsplads, der tæller med i de 60 dage, hvorimod kørsel til arbejdspladsen i løbet af dagen som følge af kørsel mellem arbejdspladser ikke tæller med. Afbrydes et ansættelsesforhold, påbegyndes en ny 60-dages-periode.

Da 60-dages reglen blev indført, var der ingen tidsbegrænsning for reglen. Det betød, at i de tilfælde, hvor en lønmodtager f.eks. besøgte det samme arbejdssted regelmæssigt ca. hver 7. uge, ville 60-dages grænsen blive overskredet efter en årrække, med mindre der på et tidspunkt havde været en sammenhængende periode på mindst 60 dage på en anden arbejdsplads. Det kunne derfor være nødvendigt at gå langt tilbage i tiden for at konstatere, om dette var tilfældet.

Ved lov nr. 1063 af 12. december indførtes fra 1997 en tidsbegrænsning på 24 måneder, således at befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 24 måneder er erhvervsmæssig. Herefter er det kun nødvendigt at sammenholde oplysningerne om kørslen 2 år tilbage i tiden for at se, om betingelserne er opfyldt.

60-dages reglen har betydning for muligheden for at få udbetalt skattefri befordrings-godtgørelse til dækning af udgifter, lønmodtageren har afholdt ved benyttelse af egen bil til erhvervsmæssig kørsel. Alternativt kan sådanne udgifter fradrages.

Derudover har 60-dages reglen betydning for beskattningen af fri bil. Efter reglerne om fri bil skal den ansatte beskattes af fri bil, når arbejdsgiveren har stillet en bil til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse. Det er således kun rådigheden over en firmabil til privat kørsel, der beskattes, hvorimod en firmabil, der alene er til rådighed for og kun anvendes til erhvervsmæssig kørsel, ikke beskattes.

I praksis har der udviklet sig en formodningsregel om, at en firmabil står til rådighed for privat anvendelse, hvis bilen står parkeret på bopælen, eller hvis virksomhed og bopæl er på samme adresse. Den skattepligtige kan afkræfte denne formodning, f.eks. ved

hjælp af et kørselsregnskab, som viser, at der kun er kørt erhvervsmæssigt.

Formodningsreglen gælder dog ikke for varebiler, hvor arbejdsgiveren eller den selvstændige har tilkendegivet, at bilen alene skal anvendes erhvervsmæssigt ved at undlade at betale tillægsafgift for privat anvendelse, eller ved at fradrage moms af anskaffelsessummen.

Den skattepligtige kan anmode SKAT om bindende svar om, hvorvidt hele vedkommendes kørsel vil blive anset for at være erhvervsmæssig.

Hvis en bil, der af arbejdsgiveren er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, benyttes privat, skal den ansatte beskattes af fri bil.

Kørsel mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen anses dog ikke for privat kørsel for skattepligtige, der som led i kundeopsøgende arbejde fra hjemmet i øvrigt udelukkende kører erhvervsmæssigt. Ved personer med kundeopsøgende arbejde forstås personer, der kører ud til kunder, nye såvel som gamle, for at sælge virksomhedens produkter, uanset om produktet har karakter af varer eller tjenesteydelser, f.eks. handelsrejsende og andre sælgere, der har kundeopsøgende arbejde fra hjemmet. Det kundeopsøgende arbejde skal have en vis fast karakter over året for at være omfattet af reglen.

2.2. Privat benyttelse af varebiler

Efter gældende regler kan varebiler være registreret til fuldt erhvervsmæssig eller hel eller delvis privat anvendelse. Privat anvendelse af varebiler, der er registreret til ren erhvervsmæssig anvendelse, kan medføre efterbetaling af moms samt tillæg for privat anvendelse efter vægtafgiftsloven, og at en ansat, der kører privat i en sådan bil, som er stillet til rådighed af arbejdsgiveren, skal beskattes af rådighed over fri bil.

2.3. Sovemulighed i ledsagebiler.

Efter gældende regler skelnes der ikke mellem ledsagebiler og andre varebiler. Det betyder, at indretning af ledsagebiler med faste sovebrikse medfører, at bilerne skal afgiftsberigtiges som personbiler, og at der vil blive opkrævet vægtafgift efter skalaen for personbiler.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Smidiggørelse af 60-dages reglen

Som dokumentation for, at der kun køres erhvervsmæssigt, eller for hvor stor en del af kørslen, der er erhvervsmæssig, vil et kørselsregnskab i praksis være mest hensigtsmæssigt. I visse tilfælde, hvor en ansat